

2023. december 19. kedd – Bír 13,2-7.24-25a; Lk 1,5-25

„Sámson felnövekedett: az Úr lelke működni kezdett benne.”

„Örömed és vigasságod lesz ő, és sokan örülnek majd születésén.”

Kedves Testvéreim!

A napi textusból általában az evangéliumot szoktam olvasni, de most megfogott az ószövetségi szakasz. Remény! Ez jár most a fejemben.

Ha egy családban nem érkezik a gyermekáldás, önmagában is szomorú helyzet. Gondolhatnánk, ebbe törődtek bele Sámson és János szülei is. Beletörődtek volna? Aligha. (A mai zsoltárból: „Isten, ne távozz el tőlem; Én Istenem, siess segítségemre!”) A zsidó embereknek a gyermektelenség nem egyszerűen szomorúság, hanem egyenesen csapás volt. Mert úgy élték meg, hogy elkerülte őket az Isten áldása. Tehát reménykedtek.

Sámson és János is különleges volt. Sorolhatnánk még a különleges embereket, s közben felfedezhetjük a családjukat, a környezetünket, hogy tele van különleges emberekkel. Sőt! Ha hallanánk némely barátunkat, ahogy rólunk beszél, megtudnánk, hogy mi is különlegesek vagyunk. Azért fontos ez számomra, mert a különleges emberek cselekedni tudnak. Meglátanak olyan dolgokat, amiket a másik talán nem, és Jézus munkatársának ilyen különlegesnek kell lennie.

Lehet hogy van, akinél ez külsőségekben is megmutatkozik (Sámson haja, János egyszerű élete), de volt nekünk apró, törékeny Vadas Éva nénink, aki sokszor tett túl látszólag nagyobb életerővel bíró társainál.

Bizton állítom: Mindannyian különlegesek vagytok. Kinek-kinek másért szakad meg a szíve, és ezután mozdul meg a keze-lába. Belekapaszzkodunk eleinkbe, példát, erőt merítünk belőlük.

Békét akarunk, meg akarjuk értetni a háborúskodókkal, hogy csak akkor lesz vége, ha leengedik fegyvert tartó karjukat, és elengedik a fegyvert. Az hozhat békét és boldogságot, ha egymás nyakába borulnak.

Reményem van, mert a Bokorban és szerte körülöttem különleges emberekkel vagyunk tele.

Merd vállalni!

Vágó Laci, Érd